

DE ESSENTIE VAN DE TABERNAKELSTUDIE (1) HJM Sales, 10-07-2015

"God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;" (Hebr. 1:1)

"Genade en vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God, en van Jezus, onzen Heere;" (2 Petr. 1:2)

"En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, den enigen waarachtigen God, en Jezus Christus, Dien Gij gezonden hebt." (Joh. 17:3)

Geliefde broeders en zusters, een substantieel gedeelte van het Oude Testament handelt over de Tabernakel en zijn dienst. Wat is het belang van deze Tabernakel? Is het Oude Testament geen verleden tijd? Een gepasseerd station voor de christen? Waarom zouden we de Tabernakel bestuderen? De in de aanhef genoemde schriftgedeelten geven ons in feite reeds het antwoord!

De Tabernakel geeft inzicht in het wezen van God. De Tabernakel vormt met al z'n functies, objecten, materialen en gereedschappen een typebeeld van Zijn raadsplan. De Tabernakel geeft geestelijk inzicht in Gods plan tot herstel van de in zonde gevallen mensheid. En Gods plan tot onze redding is belichaamd in één Persoon: Jezus! Gods plan is Jezus! Jezus is de centrale Persoon in Gods raadsplan. Ook in het universum draait alles om Jezus (Col. 1:16-17; Hebr. 1:2b). Jezus zorgt dat de aarde in stand blijft. Hij is de Essentie van de Tabernakel. Dat zal in deel 3 nog duidelijk blijken. Jezus kennen, geeft eeuwig leven en genade en vrede in overvloed. Zegeningen waar wij allemaal naar verlangen. Overdenkt u dit eens ernstig en biddend!

Wellicht zegt u nu: *"Dan is het toch voldoende dat ik mij tot het Evangelie beperk? Daarin is toch Jezus' leven beschreven en lezen we toch wie Hij is?"* Dat is correct! Daarin leren we Jezus kennen toen Hij als Mens op aarde wandelde. Maar Jezus is óók God, Die verlangt dat wij Hem in die Hoedanigheid leren kennen. Doch God heeft ook gezegd, dat ieder die Hem (als God) van aangezicht tot aangezicht aanschouwt, zal sterven (Ex. 33:20). Waarom stierven de mensen in Israël dan niet toen zij Jezus in de ogen zagen? Omdat Hij de mensheid was tegemoet gekomen en Mens was geworden! Jezus' discipelen waren in die dagen dus bijzonder bevoorrecht. Maar wat gebeurde er nadat Zijn aardse bediening was beëindigd? Toen Saulus Jezus ontmoette, Die hem in een licht verscheen, werd hij meteen met blindheid geslagen (Hand. 9:3-4,8-9). Jezus was uit de dood opgestaan, inmiddels ten hemel gevaren en verheerlijkt en had Zijn troon in de hemelse paleizen weer ingenomen! En Johannes die Hem in de geest aanschouwde, viel als dood aan Zijn voeten (Openb. 1:17).

Desondanks spreekt God nu tóch door Jezus tot Zijn kinderen, de Gemeente. Inderdaad o.a. middels het Evangelie. Dit lezen we in Hebr. 1:1,3a – *"God, voortijds veelmaal en op velerlei wijze, tot de vaderen gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door den Zoon;..... Dewelke, alzo Hij is het Afschijnsel Zijner heerlijkheid, en het uitgedrukte Beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het woord Zijner kracht,....."* Maar zoals gezegd, God verlangt dat wij Hem intenser leren kennen! Het waren eerst de oude profeten die in de dagen van het Oude Verbond God aan Zijn volk Israël bekend maakten. Daarna sprak God tot Israël in en door Jezus. En onder het Nieuwe Verbond spreekt God ook tot ons door Jezus! Tot een ieder die Jezus wil aannemen, Jood of heiden. Wij zien God, wij zien Jezus, niet in levenden lijve, maar toch wil God dat wij Hem ook zullen aanschouwen. Hij wil dat wij als het ware met ons hart Zijn hart proeven en Zijn diepe innerlijke, Zijn motivatie leren kennen.

Maar zoals gezegd, dat kan dus niet rechtstreeks. Want wij kunnen Hem niet verdragen. Daarom sprak God op indirecte wijze, o.a. in schaduw- en in typebeelden, tot Zijn volk onder het Oude Testament. In de Tabernakel kunnen we een aantal van die beelden vinden. En het is nu dóór Jezus, Zijn Zoon, dat God ons de diepe inhoud van die type- en schaduwbeelden doet verstaan! Jezus doet ons door de Heilige Geest het wérkelijke hart van God

aanschouwen. Dóór Jezus leren wij de Here God kennen. De Tabernakel doet ons Jezus beter kennen en vervolgens de Here God beter kennen!

De oude profeten kenden Gods wonderen, Zijn voorziening, Zijn rechtvaardigheid, Zijn almacht, Zijn hulpvaardigheid, Zijn bescherming van Zijn volk, Zijn liefde voor Zijn volk. Zij kenden Zijn Namen en wisten van de geweldige zegeningen die deze Namen uitdrukten. Maar het oude Israël kende God niet werkelijk als hun Vader. Hoewel de profeten in diverse schriftgedeelten Hem zo noemden (o.a. Deut. 32:6; 2 Sam. 7:14; 1 Kron. 17:13; 22:10; 28:6; Ps. 68:6; 89:27; Jes. 9:5; 63:16; 64:8; Jer. 3:4,19). Maar God was niet werkelijk aan het volk als Vader geopenbaard. Omdat zij deze gedachte niet konden begrijpen. Die hoogverheven, onzichtbare, almachtige, vaak toornende God als Vader? Dat landde niet in hun hart.

Maar in en door Jezus leren wij de Here God als God de Vader, onze eigen Vader, onze “Abba” (אבא – Rom. 8:15), dat wil letterlijk zeggen “Pappa”, kennen. Jezus’ bediening op aarde was niet alleen het sterven voor het verloren mensdom, maar ook het bekend maken van Gods Naam Vader aan het volk (Joh. 17:1-6). Jezus sprak altijd over God als “uw Vader” tot het volk en tot de discipelen. En hiermee openbaarde Hij het liefdevolle innerlijk van God. De geestelijke inhoud van de Here God als mijn eigen “Pappa” is veel en veel groter dan bijvoorbeeld God de Almachtige. Want nu gaat het om wat er in Zijn hart voor mij leeft!

Bijbelleraar br. Wilkin van de Kamp schreef, dat het Jezus is, Die God een gezicht heeft gegeven. Dankzij Jezus kunnen we recht in Gods ogen kijken. En in Zijn hart! Jezus hoort Gods harteklop en weet exact wat er in Gods hart omgaat. Jezus is de enige ‘foto’ van God. Jezus kon in Joh. 14:6-7 zeggen: “.....: *Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader, dan door Mij. Indien gijlieden Mij gekend hadt, zo zoudt gij ook Mijn Vader gekend hebben; en van nu kent gij Hem, en hebt Hem gezien.*” Jezus is de enige Weg tot God en is de enige Waarheid, d.w.z. betrouwbare openbaring van God de Vader. Wie Jezus leert kennen, leert God de Vader kennen. Gods karakter wordt perfect zichtbaar in Jezus. Jezus is het Afschijnsel van Gods heerlijkheid. En Hij is het “uitgedrukte Beeld” van Gods Zelfstandigheid als de vertaling van het Griekse “charak’ter”. Denk aan ons woord karakter! Het Griekse woord “charak’ter” betekent: “*een instrument gebruikt voor graveren of snijden; een ingebrand, ingesneden of opgestempeld merk; een afdruk; de nauwkeurige uitdrukking (het beeld) van iemand of iets, een duidelijke gelijkenis, een in elk opzicht nauwkeurige reproductie*”.

Luk. 10:22 – “*Alle dingen zijn Mij van Mijn Vader overgegeven; en niemand weet, wie de Zoon is, dan de Vader; en wie de Vader is, dan de Zoon, en dien het de Zoon zal willen openbaren.*”

Joh. 1:18 – “*Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in den schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard.*”

De Tabernakel leert ons meer over Jezus! Als God zijnde en als Gods Vaderhart openbarende! De Tabernakel leert ons Jezus dieper kennen en getuigt over en spreekt op alle fronten van Jezus. Over onze uitsluitende redding door Jezus’ Offer en de intense liefde van de Vader voor de mens als motivatie voor dat Offer. In alle tabernakelobjecten wordt naar Jezus verwezen. Niet voor niets wordt de Tabernakel ook (zowel op aarde als in de hemel) de “*Tabernakel der getuigenis*” genoemd (Ex. 38:21; Openb. 15:5).

Dit alleen zou reeds voldoende redenen moeten zijn om de Tabernakel te bestuderen. Maar de ernstige waarschuwing lezen we in Luk. 10:21 – “*Te dier ure verheugde Zich Jezus in den geest, en zeide: Ik dank U, Vader! Heere des hemels en der aarde; dat Gij deze dingen voor de wijzen en verstandigen verborgen hebt, en hebt dezelve den kinderkens geopenbaard; ja, Vader, want alzo is geweest het welbehagen voor U.*”

De Tabernakel leert ons over Jezus en over God de Vader. Maar ook over de Gemeente, dus over onszelf. Dat is geen toeval! Want de Gemeente is het Lichaam van Jezus Christus,

waarvan Hij Zelf het Hoofd is (1 Cor. 12:27; Efez. 1:22-23; 4:12,15; 5:23; Col. 1:18). Jezus noemt de Gemeente Zijn Lichaam en Zijn Bruid. En Zijn Bruid maakt zich voor Hem gereed (2 Cor. 11:2; Efez. 5:25; 1 Joh. 3:3; Openb. 19:7; 21:2). De Tabernakel gaat dus over Jezus en (dus) ook over Zijn Lichaam! En over het Vaderhart!

Wat een geweldige motivatie om je derhalve hierin te verdiepen. Waarmee degenen worden gelogenstraft, die zeggen: *“Oh, waarom zou ik mij verdiepen in de Tabernakel?”* Ja, waarom zou u zich in Jezus verdiepen? Is het niet omdat Hij uw Alles is? Waarmee ook degenen worden gelogenstraft, die zeggen: *“Ja, het gaat (alleen) om de leer, de doctrine van de Tabernakel”*. Neen, geliefde broeders en zusters, het gaat niet om de leer sec. Het gaat enkel om Jezus. Het gaat niet om het kennen van alles wat óver Hem geleerd kan worden. Het gaat om het persoonlijk leren kennen ván Hem, uw Hemelbruidegom. Het leren kennen van de vurige liefde die Hem beweegt. Diep in uw eigen hart!

Het in de bijbel veelvuldig voorkomende woordje *“tabernakel”* is afkomstig van het Latijnse *“tabernaculum”*, dat *“hut, tent”* betekent. *“Tabernaculum”* is afgeleid van *“taberná”*, dat *“planken woning”* betekent. In de Hebreeuwse grondtekst van het Oude Testament worden doorgaans twee uitdrukkingen voor tabernakel gebruikt:

1. *“Ohel mow’ed”* (אהל מועד) dat *“tent voor de vastgestelde tijden (d.w.z. voor de Joodse feesten)”* betekent. In de Statenvertaling vertaald met *“tent der samenkomst”* (Ex. 27:21; 28:43; 29:4; 33:7). Een populaire vertaling van *“ohel mow’ed”* is ook *“feesttent”*.
2. *“Misjkan”* (משכן) dat *“woning”* betekent (Ex. 26:1,6-7,15,18; 35:11; 36:8,13-14).

De Tabernakel is de woning van God. Hij gaf Mozes opdracht om voor Hem een tabernakel te bouwen. Hij verlangde naar een woning, een tabernakeltent, om temidden van Zijn volk Israël te wonen en om samen met hen de door Hem vastgestelde feesten (Lev. 23) te vieren. Ex. 25:8 – *“En zij zullen Mij een heiligdom maken, dat Ik in het midden van hen wone.”* Lees ook Ex. 29:45. God wilde in Zijn grote genade en liefde dicht bij Zijn volk wonen, zoals een liefhebbende vader bij zijn kinderen wil zijn. Profetisch zien we hier op de komst van Zijn Zoon Jezus als het vleesgeworden Woord, Die onder de mensen kwam wonen. Joh. 1:14 – *“En het Woord is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborenen van den Vader), vol van genade en waarheid.”*

Maar het was Gods diepe verlangen, dat de Tabernakel door Zijn volk met een vrijwillig hart zou worden gebouwd. Ex. 25:2 – *“Spreek tot de kinderen Israëls, dat zij voor Mij een hefoffer nemen. Van alle man, wiens hart zich vrijwillig bewegen zal, zult gij Mijn hefoffer nemen.”* Het ging God om vrijwilligheid. Dán wilde God temidden van hen wonen. Zoals elke vader verlangt naar vrijwillige liefde van zijn kinderen. De Gemeente heeft God vrijwillig lief.

Ps. 110:3 – *“Uw volk zal zeer gewillig zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.”*
Hoogl. 6:20 – *“Eer ik het wist, zette mij mijn ziel op de wagens van mijn vrijwillig volk.”*

Als we nu ook Openb. 21:2-3 lezen, dan verstaan we dat de Tabernakel typebeeld is van het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid van Christus, en daarmee verwijst naar Gods einddoel, een geestelijke Tabernakel: *“En ik, Johannes, zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, nederdalende van God uit den hemel, toebereid als een bruid, die voor haar man versierd is. En ik hoorde een grote stem uit den hemel, zeggende: Ziet, de tabernakel Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen en hun God zijn.”*

De Bruid zal de Tabernakel Gods zijn, waar God temidden van Zijn kinderen, die Hem waarachtig liefhebben zal wonen, en die is opgebouwd in een sfeer van overvloedig en vrijwillig geven met een vurig hart.

De oudtestamentische Tabernakel was een materieel Huis, waar God temidden van Israël woonde. De Gemeente, het Nieuwe Jeruzalem, is een geestelijk Huis. Hier woont God temidden van Zijn kinderen, die door Jezus' Bloed zijn gekocht uit Joden en heidenen. Zoals Hij ook woont in de harten van Zijn kinderen. Gods kinderen vormen samen Gods Huis (1 Cor. 3:16; 6:19; 2 Cor. 6:16; Hebr. 3:6; 1 Petr. 2:5 en Openb. 21:1-3).

Gods Huis is de plaats waar hemel en aarde elkaar ontmoeten (Gen. 28:10-22). En de centrale Persoon is Jezus. Hij is de Degene, waardoor de leden van Gods Huis (Gods kinderen, de Gemeente, het Lichaam van Christus) hun eigen God en Vader ontmoeten. Want toen Jezus de discipel Nathanaël ontmoette, zei Hij in Joh. 1:52 – *“.....: Voorwaar, voorwaar zeg ik ulieden: Van nu aan zult gij den hemel zien geopend, en de engelen Gods opklimmende en nederdalende op den Zoon des mensen.”*

Jezus is als Gods vleesgeworden Woord het wondervolle Centrum van de activiteiten van de engelen, die zich gediensig inspannen ten behoeve van de mensen en hun redding, waardoor zij kinderen Gods worden. Daarmee vertoeft de Gemeente (het Lichaam van Christus genoemd) onder een open hemel. Jezus is tevens het Huis Gods, de Tabernakel.

Hoe kwam Mozes aan de noodzakelijke kennis om de Tabernakel te kunnen bouwen? God toonde Mozes, toen deze veertig dagen en nachten op de berg Sinaï in gezelschap van (in gemeenschap met) God was, het voorbeeld van de hemelse Tabernakel (lees Ex. 25:8-9,40; Ex. 24:15-18). Mozes kreeg zogezegd de maquette van de Tabernakel in de hemel te zien.

Ook Johannes mocht ooit de hemelse Tabernakel aanschouwen. Maar terwijl Mozes het hemelse tafereel moest nabouwen, moest Johannes dit in woorden neerschrijven (Openb. 1:19). Mozes bouwde wat hij zag, Johannes beschreef wat hij zag (lees bijvoorbeeld Openb. 4 geheel; 6:9; 8:3; 15:5,8).

Broeders en zusters, er is dus verband tussen de aardse, materiële Tabernakel en de hemelse, geestelijke Tabernakel. Dit lezen we wellicht ten overvloede ook in Hebr. 8:1-5. De aardse tabernakelbediening, welke door Mozes werd ingevoerd, fungeert als voorbeeld en schaduwbeeld voor de hemelse dingen. Hebr. 8:5 – *“Welke het voorbeeld en de schaduw der hemelse dingen dienen, gelijk Mozes door Goddelijke aanspraak vermaand was, als hij den tabernakel volmaken zou: Want zie, zegt Hij, dat gij het alles maakt naar de afbeelding, die u op den berg getoond is.”*

Er vindt een bediening van de hemelse Tabernakel plaats, waar onze toekomst is gelegen, en wel door onze hemelse Hogepriester, de Here Jezus Christus. Het was Zijn grote taak om de verloren mensheid te redden en sedert Zijn Hemelvaart is Hij de Bedienaar van de wáre, hemelse Tabernakel, zittende aan de rechterhand van God (Hand. 2:33).

Hebr. 8:1-2 – *“De hoofdsom nu der dingen, waarvan wij spreken, is, dat wij hebben zodanigen Hogepriester, Die gezeten is aan de rechterhand van den troon der Majesteit in de hemelen: Een Bedienaar des heiligdoms, en des waren tabernakels, welken de Heere heeft opgericht, en geen mens.”*

Geliefde broeders en zusters, een recapitulatie:

1. De Tabernakel wordt gebouwd op basis van vrijwilligheid.
2. God wil in de Tabernakel temidden van Zijn volk wonen.
3. De Tabernakel handelt over Jezus en over Zijn Lichaam, de Gemeente, Zijn Bruid.
4. Jezus, het Woord Gods, werd vlees en kwam temidden van de mensen wonen.
5. Door Jezus mogen wij Gods vurig liefhebbende Vaderhart en Zijn heerlijkheid aanschouwen en leren kennen.

Alles, ja, álles, in de Tabernakel draait om Jezus. In deel 2 zullen we hiermee vervolgen. Moge Jezus u deze week overvloedig zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)